

קָצֵר

מאת נועה לזר-קינן
דרמטורגיה: שחר פנקס

הדמויות:

דדו- בתחילת שנות הארבעים לחייו.
נתי- אשתו, בתחילת שנות הארבעים לחייה.

הקהל יכול לשבת פרונטלית לבמה, או משלושת צדדיה. הקהל הוא משתתף פעיל בהצגה,
כאשר השחקנים מנחים אותו לשחק דמויות נוספות במחזה.

תמונה 1: סופר-דוקטור

על הבמה סטנד עם פוסטר גדול של ספר ילדים בשם "סופר דוקטור", שולחן עם ערימת ספרים של "סופר-דוקטור". דדו נכנס, עוטה גלימה של סופר דוקטור.
(אופציה אחרת היא שדדו נוכח בזמן כניסת הקהל. הוא מושיב את הקהל, ומקיים איתם סמול-טוק קצר, מחלק להם פלאיירים של ספרו, עד שנשמע הקיץ של תחילת ההרצאה).

דדו: שלום לכולם, כיף גדול להיות פה. (מחווה על מישהי בקהל בשורה קדמית)
תודה רבה לרכזת התרבות הנפלאה, שהזמינה אותי להרצות בפניכם... ברח לי השם, מההתרגשות, סליחה, תזכירי לי...

רכזת תרבות: (אומרת את שמה)

דדו: (חוזר על שמה למשל: לאה.) לאה! ברור. אין על לאה, תמיד מפרגנת.
אפשר למחוא לה כפיים... ותודה גם לנציגי ועדת שי-לגמלאי (מחווה על שניים בקהל) השמות? תזכירו לי... (אומרים את שמותיהם, ודדו חוזר עליהם. למשל: יעל ודן) יעל ודן שמכבדים אותנו היום בנוכחותם. הם יחליטו אם אני אתפרנס בשנה הקרובה, אבל בלי לחץ.
למי שלא מכיר אותי, אני דדו פוקס, ואני הסופר של רב-המכר לילדים, "סופר דוקטור" או בשמו המלא- "הרפתקאות סופר-דוקטור במחילות המעיים".
אני יודע שזה בדרך כלל השלב שאתם אוהבים למחוא כפיים, אז אני לא אמנע את זה מכם... אני גם מתאר לעצמי שלרובכם יש את הספר על המדף בבית, בטח למי שיש ילדים.

אנשים שואלים אותי איך בן-אדם בוגר ורציני מחליט יום בהיר אחד לכתוב ספר ילדים על דמות ששוחה במעיים. הכול התחיל לפני שנתיים וחצי, מוצאי-שבת, אני והמשפחה בפקק בדרך חזרה מקמפינג. שזאת כבר טעות-קמפינג. יש לך כסף- תיסע למלון, אין לך כסף- שב בבית. בטח אם אתה עם ילדים קטנים, שמפחדים מכל נמלה. לענייננו- פקק של שעות, הילדים במושב האחורי רוצים לרצוח אחד את השני, אשתי מעירה לי על הנהיגה, ואז הקטן בטעות, או שלא בטעות, בולע את המפתח של היומן הסודי של אחותו. הילדה נכנסת ללחץ, כי זה הרי סודות מדינה מה שהיא כותבת שם, הילד צורח שהוא לא נושם ואשתי כמעט מזעיקה מסוק חילוץ. אנחנו יורדים לשוליים, טסים למיון, עושים לילד צילום, רואים שהמפתח כבר במעיים. כל מה שהילד צריך לעשות זה קקי, א-מה-מה, הילד נלחץ ומגיב בעוצר יציאות. הוא מת מכאבי בטן, אשתי כבר רוצה להכניס אותו לחדר ניתוח ואני מוצא את עצמי יושב אתו בתא שירותים מטונף במיון,

מעסה לו את הבטן נגד כיוון השעון, מביא לו מיץ שזיפים, דוחף שורש פטרוזיליה איפה שצריך... ואז מתוך הייאוש אני אומר לו "בוא נזעיק את סופר-דוקטור". הילד אוהב גיבורי-על וזורם איתי, ואני מתחיל לשחק דמות של רופא-על, טיפוס מבולבל, שמכין תרופות מברוקולי, במבה וגז פלוץ. ומדובר ברופא מסור, שמוכן לקפוץ ראש למעי-הגס, ולעזור לנו לחלץ את הקקי. הבן שלי מתפקע מצחוק, נפתחים שערי מעיים, כולם נרגעים והשאר היסטוריה.

באותו יום למדתי שיעור חשוב שאני רוצה לשתף אתכם בו
(צלצול טלפון)

מי לא כיבה את הטלפון?...חבר'ה, אל תגידו "זה לא הצלצול שלי"-
תבדקו!... אוי, רגע. סליחה (מוציא את הטלפון שלו, משקיט) אני מתנצל,
אשתי... זאת הזדמנות טובה להזכיר לכולם, שזאת הרצאה ללא טלפונים.
אז מה שהבנתי אז, ואני רוצה שנדבר עליו היום, זה על איך בעזרת כלים
הומור, דמיון ויצירתיות אפשר למצוא בכל קקי את המפתח לשינוי. איך
אפשר למשות את עצמנו מתחתית האסלה, או בקיצור, מצואה לתשואה.
(צלצול טלפון) סליחה, אשתי שוב, זה כנראה חירום, אני אענה רגע.
(עונה) הלו?...נתי, אני באמצע הרצאה... לא, אמרנו שאת מוציאה אותו
היום...נדבר אחר-כך (מנתק) סליחה, אשתי שכחה שהיא מוציאה את הילד
מהגן, שזה מוזר, כי היא לא שוכחת כלום בחיים, אבל קורה. איפה
היינו? (יש לו טלפון נוסף) חבר'ה, תסלחו לי עוד רגע, טוב? (עונה) אני
באמצע הרצאה

קולה של נתי נשמע דרך הרמקול.

נתי: לא מעניין אותי- אל תנתק לי!
דדו: נתי, את על ספיקר, שנייה רגע, (מנסה להוריד את הטלפון ממצב רמקול)
נתי: דדו, יום שני זה אתה.
דדו: (בלחישה רמה) נתי, שקט רגע, זה נתקע לי על ספיקר.
נתי: דדו, תלך עכשיו לגן. איתמר בוכה בשער.
דדו: נתי, אני באמצע הרצאה. מול שי לגמלאי.
נתי: פעם הרצאה, פעם כדורגל, פעם אמבטיה לטחורים.
דדו: לא, לא, נתי, שומעים אותך. תבדקי בבקשה בייביסיטר. תודה (מנתק)
זכיתם עכשיו להצצה לחיי המרתקים...אל תדאגו, למזלי התחתנתי עם
וונדר-וומן, היא תסתדר. הדבר הבא שאני רוצה שנעשה- (הטלפון רוטט
שוב, פונה ל"לאה" רכזת התרבות שבקהל) לאה, תעשי לי טובה, תעני
לאשתי, תגידי לה שאני באמצע ושאני כבר חוזר אליה, טוב?

נותן לה את הטלפון. כעת רק האישה מהקהל שומעת את נתי בטלפון. יש להן שיחה פרטית בזמן שדדו ממשיך. הוא פותח את מזוודת "סופר דוקטור" ומוציא ממנה משקפי מנתחים גדולים במיוחד.

- דדו:** (לקהל) בואו נלך ישר לקטע הכי טוב. איך סופר דוקטור מתארגן למשימת הצלה.
- רכזת:** (חוזרת על דבריו של דדו בטלפון) הוא באמצע, הוא כבר חוזר אליך
- נתי:** ("לאה") בבקשה תגידי לו חזק וברור שאני לא חוזרת הביתה היום.
- דדו:** ("לאה") הכל בסדר? מה היא אומרת?
- רכזת:** היא אומרת שהיא לא חוזרת הביתה היום.
- דדו:** מה? מה זאת אומרת לא חוזרת הביתה? אפשר אותה רגע?
- נתי:** תגידי לו שהמשכתי עם הרכבת.
- רכזת:** היא המשיכה עם הרכבת.
- דדו:** המשיכה לאן?
- רכזת:** המשכת לאן?
- נתי:** תגידי לו צפונה.
- רכזת:** צפונה.
- דדו:** צפונה? מה זה צפונה, מה היא פיראט? תביאי לי אותה.
- נתי:** תגידי לו שאני לא רוצה לדבר איתו.
- רכזת:** היא לא רוצה לדבר איתך.
- נתי:** תגידי שאני פשוט חייבת לילה אחד לעצמי.
- רכזת:** היא חייבת לילה אחד לעצמה.
- דדו:** לאה, את עובדת עלי?! תני לי רגע את אשתי, תודה. (לוקח את הטלפון) נתי, ממתי את צריכה לילה ל- נתי? (נתי ניתקה) תשמעו, דיברנו קודם על מצבים מחורבנים, אז מסתבר שאני בעיצומו של אחד כזה. אני נאלץ לקטוע את ההרצאה. אני ממש מתנצל, הנציגים של שי לגמלאי, נקבע הרצאה חדשה... וכולכם מוזמנים כפיצוי לקנות את הספר בחמישים אחוז הנחה, מחיר רצפת-אגן. אני פשוט חייב לאסוף את הילד. ולהבין איפה אשתי.

מעבר. ההרצאה הסתיימה. אנחנו מאוחר יותר באותו היום.

אני אוסף את הילדים ומגיע הביתה. נתי לא פה והיא לא עונה. כיבתה את הטלפון. מה קרה? אני לא מבין.... ולא רבנו, לא היה איזה משבר, אנחנו דווקא בסדר בחודשים האחרונים. שורדים כמו כולם. זה נכון שלפני שנה קרה

משהו שהוציא אותנו לגמרי מאיזון, אותה יותר. אבל- (פאזזה) זה התחיל
דווקא בבוקר רגוע יחסית. אני עבדתי על ההרצאה של "סופר-דוקטור", נתי
גם עבדה בבית ואז-

לפתע נפל החשמל, חושך.

תמונה 2: פלאשבק- טלפון

נתי נשמעת מאחורי הקלעים

- נתי:** אוי, לא, דדו!
דדו: כן, ראיתי... רגע
נתי: נכבה לי המחשב. אם זה לא שמר את הטבלה שהכנתי, אני תולה את עצמי.
דדו: (לקהל) תכירו את נתי, אשתי. קצת דרמטית לפעמים, אבל מעולה בטבלאות

מביא סולם. נתי נכנסת

- נתי:** נמאס לי מהדירה הזאת. הבטחת שתזמין חשמלאי.
דדו: לא צריך חשמלאי. את יכולה בבקשה להחזיק את הסולם?
נתי: רוצה שאני אעשה את זה?
דדו: (חושש) לא, לא, רק תחזיקי.

נתי מחזיקה

- דדו:** נתי, אכפת לך לשים שתי ידיים על השלב הגבוה? רגל אחת על השלב התחתון- שלוש נקודות אחיזה, גב אחורה. נתי, בבקשה, זה אלף-בית של בטיחות בבית.

- נתי:** זה בסדר אם אתה מפחד...
דדו: נראה לך?

דדו מטפס על הסולם, נתי מרעידה לו את הסולם

- נתי:** ועכשיו?
דדו: (נבהל) נתי למה?!
נתי: (צוחקת) תזמין חשמלאי, אז לא תצטרך לטפס על סולמות.
דדו: לא צריך חשמלאי. אני מטפס.

מטפס בחשש. בודק את ארון החשמל

- נתי:** דדו.
דדו: מה?
נתי: אתה יודע שיש לך שיערות באף?
דדו: מה? נו, באמת...
נתי: עכשיו רשמית אתה זקן.
דדו: את מדברת? את אוהבת שוקולד מריר וסודה...
נתי: עדיף על (מחווה על האף)
דדו: נתי, תחזיקי את הסולם! (פאזזה) מזל שיש לי אישה שרואה רק מה שטוב

- בי.
נתי: אל תגיד ככה...

- דדו:** אז תני מחמאה אחת, נראה אותך.
פאזזה ארוכה.
- נתי:** אתה אבא מדהים.
- דדו:** הבנתי.
- נתי:** ואתה מצחיק אותי, ואתה אידיוט בקטע טוב.
נדלק האור.
- דדו:** וחשמלאי- על.
נתי מטפסת על צדו השני של הסולם.
- דדו:** נתי, תזהרי.
- נתי:** זה עושה לי את זה לראות אותך על סולם. (מחבקת אותו)
- דדו:** את עסוקה עכשיו?...
- נתי:** למה, מה אתה מציע?
דדו מנשק אותה, צלצול טלפון.
- דדו:** אל תעני.
- נתי:** שיט, גן דוכיפת.
- דדו:** זה בטח איסוף כסף. תתעלמי. (לוקח ממנה את הטלפון)
- נתי:** (לוקחת בחזרה, עונה) הלו?..היי, חלי, מה קורה? ... אוי לא!
- דדו:** מה קרה?
- נתי:** נקרעה לאיתמר הגלימה של סופר דוקטור.
- דדו:** אוי לא...
נתי יורדת מהסולם.
- דדו:** נתי! נתי, תחזיקי.
- נתי:** (לטלפון) אין לכם גלימה ספייר?....
- דדו:** נתי, שימי רגל...
- נתי:** (לטלפון) מה זאת אומרת "לא יכול להמשיך"?...
- דדו:** מה מה מה?
- נתי:** מה הכוונה? איזו מסגרת?..חלי, זאת אמירה קצת קיצונית... (לטלפון)
בסדר, תגידי לאיתמר שאימא בדרך עם גלימה חדשה.
מנתקת. פותחת מגירה, מחפשת. דדו תקוע על הסולם.
- דדו:** מה קורה? מה היא אמרה?
- נתי:** אמורה להיות פה עוד גלימה.
- דדו:** נתי, את יכולה להגיד לי רגע מה היא אמרה?
- נתי:** היא אמרה שאיתמר לא יכול להמשיך בגן.
- דדו:** מה זה?...

- נתי:** שחייבים לבדוק אותו ושהיא תקבע אתנו שיחה.
- דדו:** אבל מה כבר קרה?
- נתי:** הוא נבהל שנקרעה לו הגלימה, אז הוא הרביץ לעידו ד'
- דדו:** עידו ד' הוא ילד מתנשא.
- נתי:** הוא הרביץ גם לסייעת.
- דדו:** אז חלי רוצה להעיף אותו מהגן? (ביחס לסולם) את יכולה לעזור לי לרדת?
- נתי:** אני אבדוק אם יש גלימה בכביסה.
- דדו תקוע על הסולם, חושש לרדת.*
- דדו:** הכל מתחיל ביחס של הגננת. היא החליטה עליו שהוא בריון, אז הוא עושה דווקא.
- נתי:** דדו, גם בבית יש לו התקפים.
- דדו:** הוא ילד, ילדים מרביצים פעם ב-
- נתי:** זה לא פעם ב- כל פעם יש משהו... והדיבור שלו והאובססיה על סופר-דוקטור.
- דדו:** הילד אוהב את הדמות שאבא שלו המציא, מה רע?
- נתי:** ילד בגילו לא אמור לדעת מה זה קולונוסקופיה.
- דדו:** אף אחד לא אמור לדעת מה זה קולונוסקופיה.
- (ביחס לסולם) את יכולה בבקשה לתפוס-
- נתי:** דדו, יכול להיות שהבעיה היא לא בגן ולא בגננת, אלא באיתמר. (באה ללכת)
- דדו:** מה עם גלימה?
- נתי:** היא באוטו, נזכרתי. (יוצאת)
- דדו:** חכי, אני רוצה לבוא אתך. נתי!
- דדו מנסה לרדת מהסולם. פונה לרכזת התרבות שבקהל, לוחש לה*
- דדו:** לאה... (מסמן לה לעלות לבמה) את יכולה לבוא לעזור לי רגע? שתי ידיים על השלב הגבוה, רגל אחת על השלב התחתון- שלוש נקודות אחיזה, גב אחורה (יורד מהסולם) אנשים לא מבינים שתשעים ושבע אחוז מהתאונות קורות בבית. (לרכזת) תודה (מסמן לה לחזור למקומה).
- (לקהל) אחרי הטלפון הזה הייתה לנו פגישה עם הגננת. הגננת הפנתה אותנו למכון להתפתחות הילד, שהפנו אותנו לרופא עיניים, ששלח אותנו לרופא אוזניים, שהחזיר אותנו לרופא התפתחותי, שדרש שנראה נוירולוגית, שהמליצה על מטפלת רגשית, שהעבירה אותנו לעוד משהו שאני לא זוכר. וכשביקשנו תשובות, אמרו לנו לחכות לפגישה סיכום... אז חיכינו.
- (פאזזה) כבר שבע בערב ונתי לא עונה לי. (קורא) ילדים, בואו לאכול ארוחת ערב!

תמונה 3: ארוחת-ערב

דדו מכניס שולחן לארוחת הערב. עליו טוסטר, ריבה, שקית לחם, מחברת וגלימת "סופר-דוקטור".

דדו: ילדים! די עם ה iPad, בואו לאכול!

פונה למישהו בקהל כדי שישחק את בנו, איתמר.

דדו: אתה יכול לעזור לי רגע עם הגלימה? ...תלבש אותה רגע...מתאים לך סופר-

דוקטור. התקבלת לתפקיד איתמר. (מוביל אותו לשולחן, מושיב אותו)

איתמר, כל מה שאתה צריך לדעת זה שאתה בן חמש וחצי. אתה אוהב

חביתות ישרות ושונא שינויים. למזלך, אתה לא לבד, כי אחותך כאן.

פונה למישהי נוספת בקהל.

דדו: את נגה, בסדר? את בת תשע, גדולה ועוזרת. (מושיב אותה ליד השולחן)

אימא לא פה, אז היום עושים ארוחת ערב כיפית! רק טוסטים! יש!

איתמר, מה יש לך בכיס של הגלימה?

איתמר: (בודק בכיס ומוציא כפיות)

דדו: שוב שדדת את הכפיות מהמדיח? עכשיו יש לך את התפקיד הכי כייפי. כל

פעם שאני מזהיר אותך לא לזרוק כפית על הרצפה, אתה זורק כפית על

הרצפה. טוב? עכשיו זרוק (אם איתמר זורק) אמרתי לזרוק, רק שאני מזהיר

לא לזרוק! (אם לא זורק) אל תזרוק איתמר (זורק) איתמר למה?!... (אוסף

את הכפית ומעודד את מי שמשחק את איתמר) טוב מאד...

(פונה לנגה ומראה לה את היומן שלה) נוגי, תראי, זה היומן שלך, אותו אחד

שהזכרנו קודם, ואת כאילו כותבת בו, אבל בעצם מאזינה לכל מה

שקורה...יש לך שאלות?...

נגה: ...

דדו: יש לך שאלות. תסתכלי ביומן, כתבת לך. כשאני נותן לך סימן, את יכולה

לשאול שאלה, בואי ננסה (מתחיל להכין טוסטים) כן, נגה, מה רצית לשאול?

נגה: (קוראת מהיומן) למה אימא לא חזרה?

דדו: היא נשארה עוד יום בכנס תזונה. שאלה הבאה.

נגה: איפה הכנס תזונה?

דדו: איפה? אני מקווה שבישראל. שאלה הבאה.

נגה: למה היא לא עונה לטלפון?

דדו: כי אסור טלפונים בכנס תזונה. עוד שאלות??

נגה: למה אסור טלפונים?

דדו: זה לא מזין!!! איתמר, אל תדאג, לא קרה כלום לאימא. נגה, די עם השאלות, את יודעת שזה מלחיץ את איתמר. (מוציא טוסטים מהטוסטר). איתמר, לא לזרוק כפית על הרצפה! ...

(איתמר זורק, דדו מרים אותה) איתמר, לא הספקתי להכין לך טוסט! (מורח ריבה על הטוסטים) הנה, טוסט אחד לאיתמר ואחד לנגה... נגה קיבלה את הטוסט השרוף... נגה, תני לו את השרוף, אני אביא לך שרוף חדש... (לאיתמר) איתמר, לא לזרוק כפית על הרצפה! (איתמר זורק, דדו אוסף אותה)

נגה, הוא פגע בך?! איתמר, תבקש סליחה מאחותך. נגה, הוא מבקש סליחה... הוא מבקש בלב... (לאיתמר) רק לא לזרוק כפית!... (איתמר זורק כפית, דדו אוסף) מה יש לך? תראה את הרצפה. אני לא יכול להכין ככה ארוחת ערב, ס'עמק (לנגה) "עמק"- זה סוג של גבינה... (לקהל) ואם זה לא מספיק אז גם סבא וסבתא קפצו לבקר! (מפעיל מכונת אספרסו ופונה לזוג בקהל) היי אמא ואבא, סליחה שנידבנו אתכם בכוח, פשוט גם שההורים האמתיים שלי היו פה הם לא רצו להתנדב להיות ההורים שלי. אל תדאגו, זה הולך להיות קל, אתם יכולים להישאר במקומות שלכם. אבא, איך אתה מרגיש? איתמר ונגה, תגידו שלום לסבא וסבתא. (להורים) איתמר קצת נסער, כי נתי נשארה ללילה בכנס. איתמר חמוד, עכשיו כשסבא וסבתא כאן באמת לא לזרוק כפית על הרצפה. (איתמר זורק כפית, דדו מרים)

אמא, כל פעם שזה קורה, את אומרת "מתי תלמדו אותו לאכול כמו בן אדם". בוא נראה איך זה עובד. איתמר, לא לזרוק כפית על הרצפה.

איתמר זורק. דדו מרים. מראה לאמא.

אימא: מתי תלמדו אותו לאכול כמו בן-אדם?

דדו: יופי, אימא, זכית בכוס אספרסו. (נותן לה קפה) אבא, מה יש לך שם מתחת למושב? הקלסר האהוב עליך. תראה לי רגע

אבא מוציא קלסר מתחת למושב שלו

דדו: תפתח ותקרא בקול רם מה כתוב בכותרת...

אבא: (מקריא מהקלסר) דף פירוט חיוב כרטיס אשראי.

דדו: (חוזר אחרי) דף פירוט חיוב כרטיס אשראי. אתה יכול להעביר לי את זה בבקשה?... (מסרב לקבל את הקלסר) לא. אבא שלי האמתי בחיים לא היה נותן לי את זה. (לקהל) לאבא שלי יש תחביב- לעבור על פירוט האשראי שלי ולשאול על כל שורה "מה זה". זאת הדרך שלו להראות שהוא דואג לי.

ולגרום לי להרגיש לוזר... (לאבא) אבא, נו, תשאל. תקרא את השורה הראשונה...

- אבא:** (מהדף) מה זה, 3200 ₪ ב"גוף ראשון"?
- דדו:** זה מנוי לחדר כושר. אני מתחיל ביום ראשון. איתמר, לא לזרוק כפית על הרצפה!
- איתמר זורק כפית, דדו אוסף אותה.*
- אימא:** מתי תלמדו אותו לאכול כמו בן-אדם?
- דדו:** לא כרגע. כן, שאלה הבאה, אבא?
- אבא:** מה זה 2400 שקל לסיגל רמון?
- דדו:** (בחצי עברית-חצי אנגלית) it's the קלינאית-communication. for the boy. אז אנחנו לא מדברים על זה עכשיו. שורה הבאה.
- אבא:** מה זה "ג'ק המרטש"?
- דדו:** חדר בריחה. לא בשביל הילדים, בשבילי. פעם ב- בן אדם צריך לברוח. תנסי פעם, אימא... כן, נגה, אני רואה שאת מתה לשאול שאלה.
- נגה:** למה אתה עצבני?
- דדו:** אני לא עצבני. את יכולה לשאול מה שאת רוצה!
- נגה:** יכול להיות שלאימא יש חבר חדש?
- דדו:** מה?! למה שלאימא יהיה חבר חדש. יש לך עוד שאלה?
- נגה:** בגלל שהיא לא מרגישה נחשקת?
- דדו:** מה?! מאיפה שמעת את זה? (להורים) היא רואה יותר מידי סדרות (לנגה) צותתה לאימא לטלפון? היא בטח אמרה "נשחקת" – לא "נחשקת". וזה טוב מאד שהיא לא מרגישה נשחקת. סיימנו עם השאלות? תבדקי.
- נגה:** מה זה נחשקת?
- דדו:** תשאלי את סבתא... (מתקן) אל תשאלי את סבתא. (לאיתמר) איתמר, אל תזרוק כפית על הרצפה!
- איתמר זורק כפית, דדו מרים*
- אמא:** מתי תלמדו אותו לאכול כמו בן-אדם?
- דדו:** אמא!!! The boy has some problems, נכון? אז זה חלק מה problems... אפשר לתת לי רגע להבין איפה נתי? (פאזזה) נתי הלכה, בסדר? היא עלתה על הרכבת לצפון. אני לא יודע לאן, לא יודע למה. אז עזבו אותי עכשיו מכרטיסי אשראי ומנימוסי שולחן וקחו את הילדים לישון אצלכם. תודה!
- דדו מותש, לוקח רגע ומתחיל לסדר.*

תמונה 4: פלאשבק- האבחון.

נתי נכנסת ומסדרת שני כיסאות קטנים.

נתי: דדו, בוא! תכף תורינו.

דדו: (פונה לקהל) כשהגיעו תוצאות האבחון, קבעו לנו פגישת סיכום.

נתי: דדו, אתה בא?

דדו: (לקהל) נתי לא ישנה שבוע לפנייה.

עומדים, ממתינים.

דדו: יש פה ריח של חביתה. ושתן.

נתי: החביתה זה ממך.

דדו: והשתן?

נתי: מהילד שיצא משם...

דדו: אה, הפוזל. (מבט מנתי) נתי, בלי לחץ. מה שיהיה- יהיה.

נתי: (מהנהנת) ומה שלא יהיה, אנחנו ביחד בזה. (לקהל) קוראים לנו להיכנס.

מתיישבים

דדו: (לקהל) יושבות שם נזירולוגית, פסיכולוגית ועוד איזו "מאבחנולוגית".

נתי: הן פותחות עם כמה מחמאות על איתמר, ואז עוברות לתיאור האבחון.

נתי פונה למישהי בקהל ונותנת לה גיליון ומיקרופון.

נתי: את יכולה בבקשה להקריא?

מאבחנת: (מקריאה) תוצאות האבחון של איתמר פוקס:

קשיי התארגנות.

דדו: בסדר. גם לנתי לוקח שעה לצאת מהבית.

נתי מסמנת לאישה להמשיך.

מאבחנת: קושי בלימוד חומר חדש.

דדו: ברור, כי זה חומר חדש.

מאבחנת: קשיים בוויסות סנסורי.

דדו: מה זה סנסורי?

נתי: סנסורי זה חושי.

דדו: אז למה לא להגיד חושי?

מביטים על האישה שתמשיך.

מאבחנת: קושי עם שינויים ומעברים.

קושי בתגובות רגשיות.

קושי בקשר עין.

קושי בהתמודדות עם רעשים ועומס.

קושי בכל תחומי הקשב וריכוז.

קושי ליזום קשר עם בני גילו.

קושי לפנות לעזרה ולהיענות.

נטייה להתבודדות

דדו: בלי קושי? שכחת להגיד קושי.

נתי מסמנת לאישה להמשיך.

מאבחנת: דפוס חזרתי בדיבור

לקות באינטראקציה חברתית.

דדו: בסדר, בסדר, מה השורה התחתונה?

מאבחנת: הציון של שאלון האבחון תואם להפרעת תקשורת ASD.

דדו: מה הציון? כמה הוא קיבל? כמה?

מאבחנת: הילד איתמר פוקס מאובחן עם אוטיזם קל-בינוני.

פאוזת ארוכה.

תמונה 5- פלשבק: הוא זה

נתי ודדו יושבים בשתיקה.

דדו: נתי, את בסדר?

היא לא עונה

דדו: לא יאומן שמתצפית וחצי הן החליטו שהן מכירות אותו. זו שחצנות, ויהירות

ושרלטנות. אלה נשות מקצוע? הן לא קלטו עליו כלום...הילד הכי מגניב בארץ- צריך להיות עיוורות כדי לא לראות את הכריזמה שלו, את ההומור, המתיקות, הלב, הראש!

פאזזה.

דדו: "המכון להתפתחות הילד"- זה המכון להתבזות הילד...אז יש לו בעיית קשב

וריכוז, כמו לתשעים ותשע אחוז מהאנושות בימינו. ואצל ילדים זה אפילו יותר. מפה ועד ל-

נתי: חלי הגנת צדקה.

דדו: נתי, זאת אבחנה שגויה. אפשר לתבוע על אבחנה שגויה. זה נכנס לקטגוריה

של רשלנות רפואית.

נתי: אין לו אפילו חבר אחד.

דדו: גם לי לא היו חברים בגילו, והנה, יש לי.

נתי: חבר אחד.

דדו: הם בטח מקבלים כסף על כל אבחון, כמו שבתי חולים מקבלים על יולדות.

נתי: איבדנו כל-כך הרבה זמן-

דדו: ועוד ממליצים לנו על טיפולים, תרופות- זאת תעשייה שלמה- אכפת להם

להדביק לו סטיגמה לכל החיים!?

נתי: דדו, מה יהיה!?

דדו: יהיה בסדר גמור, אני רגוע לגמרי.

נתי: כן? איך?

דדו: כי אנחנו ההורים שלו ואנחנו מכירים אותו יותר טוב מכולם ואנחנו יודעים

שהוא לא...זה.

נתי: ואם הוא כן?

פאזזה.

דדו: (לקהל) יום למחרת-

נתי פונה לאיתמר שבקהל.

- נתי:** איתמרי, רוצה תפוח פרוס דק דק דק דק? ...איתמר, תסתכל לי בעיניים, טוב? אהוב, תסתכל אלי. תסתכל לי בעיניים. לתוך העיניים. בוא נשחק משחק, נקרא לזה עשע"ש.
- דדו:** עשע"ש?
- נתי:** עין שלי לעין שלך. קדימה- עשע"ש איתמרו. הופ- עשע"ש.
- דדו:** (לקהל) כעבור יומיים.
- נתי:** איתמרו, איך אתה מרגיש?
- דדו:** נתי, הוא רק חזר מהגן, שינוח.
- נתי:** זה לא סותר. (מוציאה לוח חייכנים) איך אתה מרגיש, איתמרו? תסתכל עלי, עשע"ש איתמר. (ביחס לחייכנים) אתה שמח, עצוב, עצבני, מבולבל? תבחר.
- איתמר בוחר.**
- נתי:** יופי! אני קצת עצבנית אבל מאד שמחה.
- דדו:** אני רק עצבני. (לקהל) כעבור שבוע -
- נתי:** (לאיתמר) סופר-דוקטור, כואבת לי העין. אתה יכול לראות אם יש לי משהו בעין?
- דדו:** (לאיתמר) תגיד לה שאתה עייף ושתלך למוקד.
- נתי:** (לאיתמר) דוקטור, יש לי דלקת בעין? ...רק תסתכל עלי ותגיד "אין לך דלקת" (לקהל) "דייקת"- ככה איתמר אומר את זה. במקום ל-"אומר י! חמוד.
- נתי:** (לאיתמר) נו, "אין לך דלקת"
- דדו:** אין לך דייקת.
- נתי:** דלקת
- דדו:** דייקת
- נתי:** לה- לשון למעלה. תסתכל עלי, איתמר, דלקת.
- דדו:** דייקת.
- נתי:** דלקת, דלקת, לה, לה-
- דדו:** נתי, די, אני לא מוכן להתחיל להשתגע ולשגע את הילד-
- נתי:** זה לא להשתגע- זה לטפל. עם הרכיבה הטיפולית דיברת?
- דדו:** לא ענו לי.
- נתי:** למה אתה לא אומר? צריך גם לברר על מרפאה בעיסוק הידרותרפיה, טיפול בגיבון...
- דדו:** בואי נעצור רגע וננשום.
- נתי:** דדו, אם נטפל עכשיו בכל הכוח, אנחנו יכולים להוציא אותו מזה.
- דדו:** להוציא אותו ממה?!!

תמונה 6- פלאשבק: לצימר

- דדו:** (לקהל) אני יודע שאולי אני נראה לא בעניין, אבל זה לא נכון. יש לי את הדרכים שלי, והן לא פחות יעילות מהדרכים של נתי, אם לא יותר. אני, למשל, הרגשתי שאנחנו חייבים לצאת לחופשה, להתאוורר. אז חודשיים אחרי האבחון, סגרתי לנו צימר במושב שפר.
- דדו ונתי מושיבים את איתמר ונגה מהקהל ב"רכב".**
- דדו:** לא סתם צימר, צימר עם בריכה.
- נתי:** הפתיע. בדרך כלל אני זאת שסוגרת חופשות ושנה מראש.
- דדו:** הפתעתי וגם פינקתי.
- נתי:** נראה כשנגיע.
- דדו:** אם נגיע...איך נתי אוהבת להתעכב.
- נתי:** (לקהל) "להתעכב" משמע לחפש לאיתמר את תיק הרופא שלו, שדדו שכח לקחת, למצוא אותו במגירת נעליים, עם בננה רקובה. לשטוף אותו, להחזיר את הדברים לפי הסדר של איתמר, ולא לטעות.
- דדו:** (לאיתמר ונגה) ותראו מה יש לי פה? שוקולד (מחלק) אחד לך, אחד לך. אם אימא באה תגידו לה שזה טופו...
- נתי מגיעה.**
- נתי:** בשביל מה הממתקים?...
- דדו:** טיול...
- נתי:** You know he is not supposed to eat sugar.
- דדו:** (לקהל) היום אני לא מתווכח, אני רוצה יום טוב. אבל אם אתם רוצים להבין כמה אני סופג, שימו לב לכמות ההערות שאני מקבל בנסיעה אחת.
- נתי:** because sugar מעלה לו את רמת העוררות, וזה גם ככה not easy for him נסיעה ארוכה.
- דדו:** (לקהל) זאת הערה שלישית, לא? (בוחר מישהו בקהל) אתה! אתה סופר את ההערות, טוב?...תספור רגע, 1,2,3...יודע עד 128 אלף?...יופי, התקבלת.
- נתי:** תתרכז, כי מבחינתו כל פעם שאני פונה אליו זאת הערה.
- דדו:** (לסופר) הערה או לא הערה?
- נתי:** בבקשה.
- דדו:** (לסופר) תחליט אתה מתי זו הערה. תפעיל שיקול דעת.
- נתי:** נסענו?
- דדו:** בואי נעשה כיף, טוב?
- נתי:** Just help me with his diet (לסופר) וזאת לא הערה- זאת בקשה.

דדו:	וא- לפ....
נתי:	סטופ.
דדו:	אלף. קדימה ילדים, מחלה באלף (לקהל) זה המשחק האהוב על איתמר.
נתי:	נו, איתמרו, נוגי (לקהל) אתם יכולים לעזור להם... אסתמה. נותנים לקהל להציע מחלות באלף.
דדו:	יפה.. אבנים בכליות...(אלרגיה, אלצהיימר, אנמיה, אקנה)
נתי:	(פאזזה) וא-לף...
דדו:	סטופ.
נתי:	סמך.
דדו:	איך כבר סמך?... ילדים, סמך זה קל...
נתי:	סכרת.
דדו:	קדימה, עוד... (סרטן, סיפיליס, סינוסיטיס, סבוריאה)
נתי:	סיגריות.
דדו:	זאת לא מחלה.
נתי:	טוב, די, זה מדכא, בוא נעבור לשירים.
דדו:	וא-לף...
נתי:	סטופ.
דדו:	כף.
נתי:	קדימה, ילדים, שיר שמתחיל בכף. (שרה) "כשתמות, משהו ממני-
דדו:	(לקהל) והמחלות דיכא אותה...
נתי:	"משהו ממני ימות אתך"-
ביחד:	"ימות אתך. (מעודדים את הקהל להצטרף) כי כולנו, כן כולנו, כולנו רקמה אנושית אחת חיה, ואם אחד מאתנו הולך מעמנו"-
נתי :	תזהר, תיזהר, תיזהר!
דדו:	מה? מה קרה!?
נתי:	(לילדים) הכל בסדר, חמודים, אבא פשוט לא שמר מספיק מרחק
דדו:	(לסופר) הערות מול הילדים תרשום בסעיף נפרד.
נתי:	הוא לא שמר מרחק.
דדו:	אפשר גם בלי ה...(תנועות פאניקה)
נתי:	(לסופר) תעשה שני טורים בסדר? אחד של הערות של דדו כלפי.
דדו:	ילדים, תראו איזה יופי הים...
נתי:	כן, בואו נסתכל על הים (פאזזה) איתמר, תראה את הים.
דדו:	לא, חמוד. אין סיכוי לצונאמי. אין צונאמי בישראל. את זה-אין לנו.

נתי: ראית את הים, איתמר? תסתכל, בצד של נגה. (לנגה) נגה, תראי לו...
איתמרי- תראה את הים. איתמר- ים...איתמר, תרים את העיניים. עשע"ש,
איתמר. עשע"ש לים.

דדו: נתי...

נתי: But he doesn't respond. You see he doesn't respond?

דדו: אמרנו שבסוף שבוע הזה אנחנו מרפים.

מדליק את הרדיו.

נתי: איתמרי, בוא נשחק משחק? כל פעם שאני מגרדת בגב, אתה שואל – "מתי נגיע לצימר?" אבל קשה לך להגיד ל' ור', אז אתה אומר "מתי נגיע יצימאוו?" יש? (מסמנת)

איתמר: מתי נגיע יצימאוו?

נתי: צימר. ויש עוד זמן, תשחקו.

דדו מחליש את המוזיקה.

נתי: למה אתה מחליש?

דדו: רוצה לשמוע משהו נחמד?

נתי: נו?

דדו: התקשרו אלי אתמול מההוצאה, הזמינו אותי להשתתף בפאנל בכנס ספרות לילדים ברומא.

נתי: אה, וואו.

דדו: חשבתי איך אפשר לארגן שתבואי איתי.

נתי מסמנת לילד

איתמר: מתי נגיע יצימאוו?

נתי: לצימר

דדו: תספור בסטטוסקופ מאתיים נשימות ואנחנו מגיעים.

נתי: (לדדו) מתי הכנס?

דדו: בספטמבר.

נתי: אז איך אני אבוא? It's a תחילת שנה.

דדו: they will sleep שני לילות אצל ההורים שלי, שני לילות אצל ההורים שלך-

נתי: גן. he will be in a new-

דדו: but he will have a

סייעת שתהיה אתו כל הזמן, לא?

נתי: משלבת.

דדו: משלבת.

- נתי:** and who will ישלב את המשלבת? (לסופר) זאת לא הערה- זאת תהיה
- דדו:** (נגה) נגה, עכשיו גם את מתחילה להילחץ. כל פעם שאני מעביר יד בשיער, את אומרת "למה אתם רבים?" בואי ננסה (מסמן לה)
- נגה:** למה אתם רבים?
- נתי ודדו:** אנחנו לא רבים- אנחנו מדברים.
- דדו:** אז תצטרפי אלי לחלק מהשבוע. רומא, נתי.
- נתי:** הבנתי שרומא. (מסמנת לילד)
- איתמר:** מתי נגיע יצימאוו?
- נתי:** we also need to prepare his- יום-הולדת
- דדו:** לא יזיק לנו זמן זוגי.
- נתי:** אין לך הרצאות בשבוע הזה?
- דדו:** אם יש לי- אני אדחה.
- נתי:** אתה לא יכול לדחות הרצאות, כשאני בקושי עובדת. (מסמנת לילד)
- איתמר:** מתי נגיע יצימאוו?
- דדו:** (לנתי) מה עם איזה "וואו, איזה יופי שהזמינו אותך לפאנל"?
- נתי:** אמרתי "וואו" בהתחלה.
- דדו:** לא אמרת "וואו".
- נתי:** אמרתי "וואו" בוודאות (לקהל) נכון שאמרתי "וואו"?
- דדו מסמן לילדה.*
- נגה:** למה אתם רבים?
- דדו:** (לנתי) אם זה כל-כך מלחיץ אותך, אני לא אסע.
- נתי:** תיסע, תהנה.
- דדו:** אני לא נוסע.
- נתי:** אני רוצה להיות פה בהסתגלות שלו (לסופר) וזאת לא הערה-זאת עובדה.
- דדו מסמן לילדה.*
- נגה:** למה אתם רבים?
- דדו:** אנחנו לא רבים, נגה, די!
- נתי:** אתה מוכן לא לצעוק? אנחנו מנסים שיהיה כיף.
- דדו:** אז תעשי כיף.
- נתי:** אז תהיה פה במקום לחשוב כל הזמן לאן לברוח.
- פאזזה .*
- נתי:** מה אתה עושה?
- דדו:** אני צריך הפסקה.
- יוצא מהרכב, מוציא חפיסת סיגריות. נתי יוצאת בעקבותיו.*

- נתי:** מה אתה עושה?? (פאזזה) חזרת לעשן? מתי חזרת לעשן? למה?
 ... יופי, בוא תמות מהתקף לב או מסרטן ריאות או גם וגם ותשאיר
 אותי לטפל בו לבד, בשניהם...אתה כזה אפס.
 דדו מחזיר את הסיגריה לקופסא, נכנס לאט לאוטו. נתי נכנסת אחריו, מסמנת לילד.
- איתמר:** מתי נגיע לצימאוו?
דדו: לא נגיע לצימר. אנחנו חוזרים הביתה.
נתי: (לילדים) לא, מה פתאום הביתה. (לדדו) מה אתה עושה? דדו, תסתובב
 בבקשה!
 דדו מסמן לילדה.
- נגה:** למה אתם רבים?
דדו: (מאפק) אנחנו לא רבים.
נתי: דדו, be the adult ותסתובב! (מסמנת לילד)
איתמר: מתי נגיע יצימאוו?
נתי: !כעסים You are exactly like him, you can't control your
 מסמנת לאיתמר שלוש פעמים ברציפות.
- איתמר:** מתי נגיע יצימאוו? מתי נגיע יצימאוו? מתי נגיע יצימאוו?
דדו: (לאיתמר) תגיד "צימר". עם ר' - לא צימאוו- צימר, ולא יצימר, אלא לצימר
נתי: דדו, סטופ!
דדו: לה לה לה, לשון למעלה, לה, אתה יודע לעשות לה? או שזה קשה לך מידי?
נתי: דדו!
דדו: ותסתכל לי בעיניים כשאני מדבר אליך!
נתי: דדו, תירגע!
דדו: אז שיתנהג כמו ילד נורמלי! (לאיתמר) אתה יכול להתנהג כמו ילד נורמלי או
 שאתה לגמרי מטומטם?! תענה לי, אתה מטומטם לגמרי?!
 (פאזזה) הנעתי את הרכב וחזרנו הביתה. כל הדרך חזרה, אף אחד לא
 דיבר.
 נתי קמה, מסמנת לילדים לחזור למקומם. דדו תופס את איתמר, מתנצל בשקט ומחבק אותו.

תמונה 7- איתן (הוזה+ פלאשבק)

- דדו:** (לקהל) אני התנצלתי אלף פעם אחרי ונתי, כביכול, סלחה...או שלא. מי שסולחת לא בורחת. תשע בערב כבר. נתי לא עונה. הטלפון שלה לא זמין. אני חייב לדבר עם איתן.
- דדו מחפש את איתן בקהל ומתמקד באדם מסוים**
- דדו:** היי, איתן... (לקהל) איתן זה החבר הכי טוב שלי, חברים מ"גן מלכה". מה קורה, איתן? (מזמין אותו לבמה. פותח שתי בירות) איתן, אתה ואני לא צריכים הרבה מילים כדי לתקשר. לאיתן יש טריק קבוע. הוא תמיד לוקח את המילה האחרונה שלי במשפט, וחוזר אחריה עם סימן שאלה. למשל "ואוו, הדיבור הזה עשה אותי צמא", אתה עונה ב- "צמא?" (נותן לו בירה) מעולה, זכית בבירה אמתית. עלי. לחיים! אז מה קורה, איתן? איך אתה?
- איתן:** אתה?
- דדו:** אני? האמת, לא משהו. יש קצת עניינים.
- איתן:** עניינים?
- דדו:** אתה עוקב אחרי הסיפור? לאמל"ק (tl;dr) לך? נתי, רכבת, לא חוזרת. לא חוזרת היום.
- איתן:** היום?
- דדו:** לא חוזרת בכלל.
- איתן:** בכלל?
- דדו:** אני לא יודע. אני חושב שהיא לא באמת סלחה על מה שקרה אז בנסיעה לצימר.
- איתן:** לצימר?
- דדו:** כן. למה, אתה חושב שזה משהו אחר?
- איתן:** אחר?
- דדו:** איתן, למה אתה מוזר?
- איתן:** מוזר?
- דדו:** איתן, אני מכיר את החיוך הזה- אתה יודע משהו על נתי? אתה דיברת איתה מאחורי הגב שלי? אל תענה לי- היא דיברה איתך. אני רואה. מה היה? מתי? תספר לי הכול.
- איתן:** הכול?
- דדו:** הכול. ואל תחזור אחרי יותר.
- נתי נכנסת. במקביל לסצנה בהוזה בין דדו לאיתן, יש פלאשבק בין נתי לאיתן.
- נתי:** איתן, תודה שהסכמת שלפגוש אותי.

- דדו:** מתי זה קרה?
- נתי:** אני חייבת לדבר אתך.
- דדו:** היא באה אליך, היא לא שמעה על ווצאפ?
- נתי:** (לוקחת את הבירה מדדו) תקשיב, מאז שדדו חזר מהכנס סופרים הזה ברומא, הוא מתנהג מוזר... יש משהו שאתה יודע שאני לא יודעת?
- דדו:** לא יודע-לא זוכר. זה מה שאמרת, כן? זה א' ב' של חקירות.
- נתי:** הוא היה שם בקזינו? הפסיד כסף?
- דדו:** היא בדיוק כמו אבא שלי. (לאבא) אבא, תראה מה עשית...
- נתי:** רק תגיד לי אם האינטואיציה שלי נכונה. תגיד לי "כן" או "לא".
- דדו:** אמרת שלא היה כלום, נכון?
- נתי:** אני לא אגיד לו כלום. אני רק רוצה לדעת את האמת.
- דדו:** אתה חבר אמת, אתה אח, אפשר לסמוך עליך.
- נתי:** בבקשה, תגיד לי.
- דדו:** אתה איתן- כמו השם שלך.
- נתי:** איתן, תסתכל לי בעיניים-
- דדו:** איתן, תסתכל לי בעיניים-
- נתי:** ותגיד לי בלי מילים, במבט.
- דדו:** איתן. תגיד את האמת, אתה סיפרת לה על הנשיקה?!
- נתי:** מה?!
- דדו:** לא...
- נתי:** לא..
- דדו:** למה סיפרת?! זה היה סתם, אתה יודע, היינו בתקופה נוראית, מישהי עשתה לי עיניים מאחורי הבר...אני התחרטתי על זה שנייה אחרי שזה קרה.
- נתי:** הוא גם שכב אתה?
- דדו:** לא! רק נשיקה קטנה ומיותרת. אני מקווה שהרגעת אותה.
- נתי:** בן-זונה, אידיוט, זבל. ועוד ברומא! היינו ארבע פעמים יחד ברומא, הוא הציע לי נישואים ברומא, חתיכת מטומטם...
- דדו:** תודה על הדיסקרטיות, איתן!
- נתי:** כפוי טובה...אתה יודע שבזמן שהוא היה בכנס ברומא, איתמר, בלי שראיתי, שתה בקבוק שלם של אקמול, את כל הבקבוק! על זה דדו סיפר לך? לא, כי הוא היה עסוק בלנשנש איזו איטלקייה.
- דדו:** זאת היתה רק נשיקה...

- נתי:** (לאיתן) אני רצתי עם איתמר למיין והיו צריכים לשטוף לו את הקיבה, והרופאים הסתכלו עלי כאילו אני איזו אימא מזניחה, ואז באמצע המיין הוא חטף התקף, והדבר האחרון שעניין אותם זה שהילד אוטיסט. הייתי צריכה לנפנף להם עם התג נכה כדי ש- (פאזזה) מה אתה בהלם? אתה לא יודע שאיתמר אוטיסט?
- דדו:** כי הוא לא, הוא לא. הוא לא...זה.
- נתי:** דדו לא סיפר לך?
- דדו:** יש לו בעיות קשב וריכוז, אתה יודע.
- נתי:** הוא מאובחן על הרצף האוטיסטי.
- דדו:** בתפקוד גבוה.
- נתי:** הוא אוטיסט, איתן.
- דדו:** נתי אוהבת הגדרות, זה עושה לה סדר.
- נתי:** דדו לא מפנים, אז הוא מוכן לסכן הכול בשביל רגע של חרמנות... הוא חשב מה יקרה אם נתגרש? אם נפריד בתים?
- דדו:** מי מתגרש?
- נתי:** אם מזיזים לאיתמר משהו בתיק רופא שלו הוא משתגע. הוא מרגיש הכול דרך העור הילד הזה.
- דדו:** אני מסתדר עם איתמר יותר טוב ממנה.
- נתי:** אני כל היום עם איתמר. אני עזבתי את העבודה כדי לטפל בו, אני נרדמת כל לילה על מחקרים, מחפשת טיפולים, בזמן שדדו מחפש את הנעורים שלו עם איזו פוסטמה איטלקייה...נמאס לי ממנו, איתן, נמאס
- הולכת, שבורה.*
- דדו:** תודה איתן. עכשיו הכול ברור. היא כעסה על הנשיקה, חיפשה נקמה, מצאה מישהו והיא אתו עכשיו. "לילה לבד" עלאק... (מחפש בטלפון) כנס "תזונה מונעת"... איך לא בדקתי על זה...הכנס הזה היה לפני חודשיים! ונגה שמעה את נתי אומרת שהיא לא מרגישה נחשקת... מה עשיתי, איתן? אני כזה מטומטם...אני מקווה שלא הרסתי הכול איתן, שהיא לא עזבה אותי. נתי, איפה את??

יוצא.

תמונה 8 : Top spot

נתי נכנסת.

נתי: (לקהל) אני בלובי של מלון "Top spot" בנהרייה. לבד. בנהרייה. דווקא הייתי ברכבת בדרך הביתה, אבל פספסתי את התחנה, בגלל דדו, ואז הבנתי שזאת רכבת ישירה לנהרייה. ברגע הראשון רציתי למות, ברגע השני- גם, ואז הבנתי שאני לא יכולה יותר. אני חייבת אוויר ושקט ומלון בוטיק. מצלצלת בפעמון של עמדת קבלה בבית מלון. סליחה, יש פה מישהו?

מצלצלת שוב.

מישהו מוכן לעזור לי? (פונה למישהי בקהל) סליחה, את יכולה בבקשה להיות פקידת הקבלה במלון? ... אל תדאגי, זאת עבודה זמנית ואת בסוף המשמרת. איך קוראים לך? (רושמת לה שם תג לפי שמה, נותנת לה דף) אלו הפרטים שאת צריכה למלא... אבל קודם יש לך את המשפט פתיחה הקבוע.

פקידה: ברוכה הבאה למלון "Top spot" - כשטבע פוגש יוקרה, אנחנו שמחים לארח אותך.

נתי: תודה. יש לכם חדר?

פקידה: לכמה לילות?

נתי: אחד, לילה אחד.

פקידה: חופשה או עסקים?

נתי: חופשה ועסקים.

פקידה: חדר ליחיד?

נתי: ליחידה, כן.

פקידה: נשואה?

נתי: הרבה מידע אתם צריכים פה ב"טופ ספוט"... תכתבי "גרופה".

פקידה: ילדים?

נתי: למה את שואלת? לא. אין (לקהל) אל תסתכלו עלי ככה. זה שאלון במלון- לא

תחקיר של שב"כ. אם כבר אני לבד, מותר לי לדמיין (לקהל) אבל אז הפקידה

אומרת לי שאין חדרים פנויים. המלון בתפוסה מלאה בגלל חתונה. יש רק

את הסוויטה הנשיאותית. סוויטה נשיאותית? איזה נשיאים באים לנהרייה?

(לפקידה) סתם מסקרנות, כמה היא עולה הסוויטה הנשיאותית?... (מסבירה

ל"פקידה") את יכולה לזרוק איזה מספר שאת רוצה.

פקידה: (מאלתרת מחיר)

נתי: אה, ואוו. מה כוללת הסוויטה?

- פקידה:** (מאלתרת)
נתי: את יודעת מה, אני אקח אותה. יש לך עוד פרטים שאת צריכה?
פקידה: מה השם?
נתי: השם... פנלופה (Penelope). (לקהל) זה מה שיצא לי. לא יודעת למה. אני יודעת למה. בגלל האיטלקייה של דדו מרומא (לפקידה) פנלופה בלוצ'י (לקהל) ואני אקח את הסוויטה הנשיאותית, כי פנלופה בלוצ'י יודעת לפנק את עצמה. פנלופה יודעת שזה לא פינוק- זה צורך בסיסי, אחרת היא תתפרק. פנלופה בלוצ'י יודעת שמגיע לה. (לפקידה) תודה רבה.
 נכנסת לחדר, נסערת.
- אוו איזו סוויטה... כמה ים... וגם (חוזרת על דברים שהסוויטה כוללת, שאמרה הפקידה)...הילדים היו משתגעים פה...איזה שקט. מה אני עושה פה? מי זאת האישה שמתנהגת ככה? אני הורמונלית? אני בהתקף חרדה? התקף פסיכוטי? די, לא לחשוב על זה. מחשבות פשוטות. פלפל. עם קוטג'. אני אימא גרועה. לא, אני לא! למרות שגם הפקידה חשבה (פונה לפקידה) את חושבת שאני אימא גרועה?
 ...
- פקידה:** ...
נתי: (פונה לאישה אחרת- "המבקרית") ואת? את חושבת שאני אימא גרועה?
 ...
- מבקרית:** ...
נתי: את יכולה להגיד לי בקול רם "את אימא גרועה"?
אישה: את אימא גרועה.
נתי: יותר חזק.
אישה: את אימא גרועה.
נתי: את יודעת מה, קחי את זה (מעבירה לה מגפון) עכשיו תגידי את זה שוב, אבל רק כשאני נותנת לך סימן (מצלצלת בפעמון בית המלון) (במגפון) את אימא גרועה.
אישה: ...
נתי: או, ככה אני שומעת את זה בראש שלי כל הזמן! שוב. (מסמנת ע"י צלצול בפעמון)
אישה: את אמא גרועה.
נתי: את יודעת כמה זמן לא הייתי לבד? לבד לבד, לבד ארוך... מאז שאיתמר נולד אני חושבת. חמש וחצי שנים. לילה אחד הם יסתדרו בלעדיי, לילה אחד! (מצלצלת בפעמון)
אישה: את אמא גרועה.
נתי: אני חייבת זמן עם עצמי לחשוב, או פעם אחת לשם שינוי לא לחשוב!
 (מצלצלת בפעמון)

אישה:**נתי:**

את אמא גרועה.

לא, אני פנולפה בלוצ'י! ואני לבד. אני במלון "טופ ספוט" סוויטה הנשיאותית שעלתה (המחיר שאמרה הפקידה) עם... (הדברים שאמרה הפקידה) רק אני והמיני-בר (רוכנת לעבר המיני בר, פותחת אותו) איזה מיני בר. תראו מה יש פה... גריסיני! ויין... פנלופה בלוצ'י יכולה לאכול כל מה שהיא רוצה, יש לה חילוף חומרים מהיר, היא לא סופרת קלוריות והיא מכורה לגריסיני (אוכלת) ולמרציפן... ויין! פנולפה בלוצ'י שותה כל ארוחה כוס יין! (אוכלת בבולמוס)

תמונה 9: פלאשבק- יומולדת

דדו נכנס עם ארגז אביזרי יום-הולדת

- דדו:** הבאתי את הקישוטים שהכנת. יצא מקסים!
- נתי:** (מסתירה ששתתה) יופי.
- דדו:** (לאיתמר) איתמרו, אנחנו מכינים לך הפתעה. נלך רגע לחדר ותצא כשנקרא לך, טוב?
- מוציא את איתמר לאחורי הקלעים. נתי לוקחת כיסא ומקשטת אותו ככיסא יום-הולדת.
- נתי:** (לקהל) חודש אחרי שדדו חזר מהאיטלקייה שלו, לאיתמר היה יום-הולדת חמש. לא הייתי מסוגלת להסתכל לדדו בעיניים, אבל מה לא עושים בשביל הילד (לדדו) קדימה דדו!
- תולים שרשרת קישוטים. מוזיקת יום-הולדת
- נתי:** כובעים, דדו, בלונים. (מביאה עוגה) וטראו מה נגה ואני הכנו. עוגת סופר-דוקטור!...כובעים!
- מחלקת כובעים לאנשים בקהל
- נתי:** אני לא מאמינה...דדו, ראית מי הגיע? עידו ד' (נותנת לו כובע)
- דדו:** עידו המתנשא...
- נתי:** אוקי, קונפטי. (מחלקת קונפטי לשני אנשים בקהל) כשאני מסמנת לכם, תזרקו. (לקהל) חברים, מוכנים לשיר לאיתמר?
- דדו ונתי מדרבנים את הקהל לשיר שיר יום הולדת.
- דדו ונתי:** "היום יום הולדת, היום יום הולדת, היום יום הולדת לאיתמר" איתמר לא מגיע, דדו יוצא להביא אותו.
- נתי:** "היום יום הולדת, היום יום הולדת, היום יום הולדת לאיתמר" נתי מסמנת לזרוק קונפטי. דדו חוזר לבד.
- דדו:** רגע, עוד לא, אזעקת שווא... (לנתי) הוא לא רוצה לצאת.
- נתי:** מה זאת אומרת?
- דדו:** הוא נלחץ מכל האורחים.
- נתי:** (לקהל) הוא נורא מתרגש.
- נתי מסמנת ל"מבקר" מהתמונה במלון.
- אישה:** את אימא גרועה.
- נתי:** כן? ראית את מזרקי השוקולד שהכנתי לסופר-דוקטור? (קוראת החוצה) איתמרי, עוגת סופר-דוקטור!
- דדו:** וואו, איזו עוגה. אם אתה לא בא, אני אוכל את הכול איתמר לא בא. מבט בין נתי לדדו.

דדו: אני יודע, נברך אותו והוא יבוא. איתה, אני אבא ואמא מברכים אותך, אותך, אתה בא? (פאזזה) לא חשוב, תקשיב משם: ילד אהוב שלי. אתה כל כך חכם ומוכשר ויודע בדיוק מה אתה רוצה כבר בגיל חמש, הלואי עלי. אני מקווה שהדברים יהפכו להיות קלים יותר, והחיים-פחות מפחידים, ושתוכל להתגבר על כול קושי בעזרת ההומור המעולה שלך, והדמיון הענקיסיטי שלך. אנחנו תמיד כאן בשבילך ואוהבים אותך כמו שאתה.

פאזזה.

דדו: (לאימא) אימא, תגידי כמה מילים לאיתמר? רק חזק, שהוא ישמע...
תספרי על הבילויים המשותפים שלכם..

אימא: (מברכת)

נתי: איתמרי, שמעת את סבתא?

דדו: עוד מישהו? עידו ד' רוצה איזו ברכה מתנשאת...?

עידו ד': (מברך)...

דדו: איתמרי, שמעת איך עידו ד' ברך אותך? (לאביו) אבא, זרוק מילה... עם דגש על הצלחה כלכלית, כמו שאתה אוהב.

אבא: ...

דדו: נוגי, מה את מאחלת לאח שלך??

נגה: ...

נתי: עכשיו אני. חמוד שלי, שמעת כמה אוהבים אותך? שתדע שאני המאמינה מספר אחת שלך, ילד, אני יודעת שאתה יכול הכול, ועם קצת מאמץ אתה תנצח כל אתגר בחיים. ואני כל-כך רוצה שתצא עכשיו, ונחגוג לך ונרקוד ונשמח ויהיה לך כיף!

איתמר: (מאחורי הקלעים) מטומטמת!

נתי מאבדת סבלנות, יוצאת לאיתמר.

נתי: מה הוא אמר?

איתמר: מטומטמת! מטומטמת!

נתי: איתמר, אתה לא מקלל אותי! איי, מה אתה מרביץ לי?! תעזוב לי את

השיער! דדו!!

איתמר: מטומטמת!

נתי: זה כואב! איתמר!!!

דדו ממחר לצאת.

דדו: איתמר! איתמר, תעזוב את אימא! הנה, קח את הסטטוסקופ, תבדוק נשימות. איתמר, תירגע, אתה לא רוצה יום הולדת? לא חייבים. אין יום-הולדת, טוב? נבטל. די.

דדו חוזר עם איתמר.

דדו: הנה איתמר. חברים, איתמר קצת נסער, אז אנחנו נבטל את היום, אבל אנחנו מבטיחים לכם שנמצא דרך אחרת לחגוג.

נתי חוזרת.

נתי: (מסננת) שבועיים של עבודה על המסיבה הזאת הלכו לפח.

דדו: (לקהל) האמת היא, שהוא פשוט לא רצה יום הולדת.

נתי: אם זה היה תלוי בדדו לא היינו עושים לו כלום.

דדו: אם זה היה תלוי בדדו, לא היינו עושים לו מסיבה עם מלא אנשים, כי הוא מפחד מחיידקים.

נתי: (לדדו) היית צריך להגיד לו "לא" על הויטמינצ'יק.

דדו: "הייתי צריך" זה השם של הספר הבא שלי...

נתי: (לקהל) הוא יודע שזה עושה את איתמר עצבני-

דדו: ברור שאני אשם. אתה מבין איך אני חי, איתן?

נתי: ואיך אני חיה, איתן?! עם מישהו שאי אפשר לסמוך עליו!

פאזה

דדו: אה, אי אפשר לסמוך עליו? אי אפשר לסמוך עלי, אי אפשר לסמוך על איתמר, אז על מי את סומכת? ניסית פעם לראות את הילד שלך כמו שהוא באמת?

נתי: אני רואה טוב מאד את הילד שלי.

דדו: באמת? אז למה נראה לך שיותר כיף לו איתי?

נתי: כי אתה מוותר לו.

דדו: כי אני מקבל אותו כמו שהוא. את, אין רגע אחד שאת איתו, בלי שאת

מנסה לשנות אותו. רגע אחד!

נתי: אתה אפילו לא מסוגל לקרוא לילד בשמו.

דדו: לילד קוראים "איתמר" - זה שמו. ותפסיקי להפיל עליו את כל החרדות שלך.

נתי: מה עדיף? להתעלם?

דדו: לפעמים כן! לפעמים עדיף להתעלם.

נתי: אתה תעשה הכול כדי שאבא שלך לא יחשוב שאתה לוזר.

דדו: (לאבא) איזה שטויות, אבא.

- נתי:** (להורים) אתם יודעים שהוא חזר לעשן? אגב. את זה הוא סיפר לכם?
והוא שותה כל הזמן
יופי, נתי, בוגר.
- דדו:**
- נתי:** סליחה מנחם ונורית, אבל זה גם החינוך שלכם.
- דדו:** (מחקה אותה) "זה גם החינוך שלכם", יש לך את זה ביותר מתנשא?
זה השלב שדדו הופך לילד בן 14.
- נתי:**
- דדו:** זה השלב שנתי חוגגת באמת. יודעים למה? כי הכול התחרבן, כל
החרדות שלה התממשו, עכשיו היא יכולה סופסוף להירגע וליהנות!
אתה בכלל לא מכיר אותי.
- נתי:**
- דדו:** אני מכיר אותך כל-כך טוב, שאת כבר משעממת אותי. את אובססיבית,
וצפויה ואת יכולה לקחת את הגישה השלילית שלך ולדחוף אותה
לתחת!
לפתע נפל החשמל. חושך.
- דדו:** אוי, רגע... אני מטפל בזה...נתי, איפה את? איפה את, נתי?

תמונה 10: קצר

על הקיר דלוקה נורת ניאון חירום. דדו יושב שיכור על הסולם, עטוף גלימת סופר-דוקטור, אוחז בירה

דדו: אחת עשרה בלילה. אני אחרי שלוש בירות, אולי שש, אחד עשרה- נתי לא כן כדי לספור. ואני אומר, אם אשתך קמה ועוזבת ככה, כנראה שאתה חרא של בן-אדם...אני כל הזמן שואל את עצמי למה נתי עזבה, אולי אני צריך ולשאול את עצמי, איך היא לא עזבה קודם?...אבא שלי תמיד היה אומר לי "חכה, את העונש שלך אתה תקבל כשייוולד לך בן בדיוק כמוך... (פאזזה) איתמר ואני, אנחנו מאותו חומר...אני לא מכיר את הבדידות שלו? גם אני הייתי לבד רוב הילדות שלי...זהה הכול בגללי, זה הגנים הדפוקים שלי...אבל בזמננו לא היו את הדברים האלו, היה שובב או אסטרונוט או מוזר או טמבל...אני זוכר את התקופה שהחלטתי שאני הולך רק באלכסון. לקח לי רבע שעה יותר להגיע לכל מקום, זה לא טמבל? אימא שלי הייתה משתגעת ממני, אבל כל ההורים סובלים, לא ככה?... לפעמים אני תוהה...אם הייתי יכול לבחור, לא שאני יכול, אבל אם אפשר היה לבחור, מה הייתי מעדיף? ילד על הספקטרום, כמו שאומרים, או ילד אלרגי לאגוזים?

(לקהל) אבל מה הייתם מעדיפים? שאלה איומה, אני יודע. אנחנו לא שופטים אף אחד, תרגישו חופשי לענות בכנות...מי היה מעדיף ילד אלרגי לאגוזים?...תרימו יד (ממתין) ..כן...בלי אגוזים אבל מאה אחוז פוטנציאל... ומה הייתם מעדיפים- ילד עם אוטיזם קל-בינוני או עם הפרעת קשב וריכוז קשה?...מי מעדיף קשב וריכוז?...טוב, יש ריטלין... תסלחו לי, אני מנסה להבין איפה על הספקטרום נמצא הספקטרום...ותגידו, ילד אוטיסט או אסתמטי? אוטיסט או כבד ראייה? או כבד שמיעה?... אוטיסט או דיכאוני? עם נטיות אובדניות? נטיות להתמכרויות? נטיות מיניות חריגות? חולה נפש? נרקיסיסט? פרנואיד? סכיזופרן? עם הפרעת אכילה? איי-קיו ברצפה? מה הייתם מעדיפים? אם היו נותנים לכם לבחור את הקלפים? איזה קלף הייתם בוחרים? קלף גבוה, לא? אס. ילד חכם, מוכשר, חזק. בלי פגמים, בלי לקויות, בלי נכויות, בלי נטיות, בלי בעיות פסיכולוגיות. ילד מושלם. יש למישהו? תצביעו, לא נעשה לכם עין הרע. בטח יש פה הורים לילדים מושלמים... יש פה אנשים עם ילדים על הספקטרום? יש מישהו?

אופציה: אם יש ידיים מורמות בקהל, דדו יכול לבחור מישהו, לשאול אותו מה שם הילד, גיל, תחביב. הוא יכול גם לתת לו חיבוק.

דדו מרים לאט את ידו.

דדו: אני כל-כך אוהב אותו...אני דדו פוקס. יש לי ילד אוטיסט. ואישה שעזבה אותי, כי אני לא מסוגל להודות בזה.
נשמע צלצול טלפון, הוא נדרך.

דדו: חסוי, אני לא עונה (עונה) הלו...כן, למה חברת אשראי פעילה בשעה כזאת-...מה? איזה חיוב? כמה?...!...(חוזר על המחיר שאמרה הפקידה במלון) בת-זונה...סליחה, לא את...זאת בטח אשתי. איפה זה מלון "Top spot"?...תודה (מנתק. רגע) זאת נשמעת כמו משימה לסיפור דוקטור!

תמונה 11: חתונה.

מוזיקה של חתונה. נתי רוקדת, שיכורה.

נתי: בא לי למות. קניתי עכשיו שמלה במחיר של כל הארון שלי. זה היה או זה, או להמשיך לשבת בחדר ולשנא את עצמי- לא בשביל זה שילמתי X שקל (המכיר שאמרה הפקידה). אז שתיתי את כל המיני בר וירדתי ללובי לבדוק את החתונה. איפה הזוג המאושר? (מאתרת זוג בקהל) הנה אתם, מזל טוב! Buona fortuna! (רוקדת) מי בא לרקוד איתי? זאת מצווה לשמח חתן וכלה! אופציה שהיא מקימה אנשים בקהל ל"רכבת".

רכבת! בואו נעשה רכבת! כל השורה הזאת לקום בבקשה. קדימה, אחרי... אני אספר לכם סיפור, עליתי על רכבת היום ולא חזרתי הביתה. תזהרו מרכבות ישירות! תמיד תוודאו שיש תחנות יציאה, גם אתם- הזוג המאושר, בלי "עד שהמוות יפריד ביננו"... עדיף שתתחייבו ל"עד שיהיה קשה", עד הטלפון מהבנק, עד שהילדים יוציאו אתכם מדעתכם. ואתה, חתנוס, אל תשבע "אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני"- בוא תשבע "אם אשכח להוציא את הילד מהגן, תשכח ימיני". "אם לא אשים לב שאשתי הסתפרה, תשכח ימיני"... (לכלה) ואת, בואי תגידי, "תדבק לשוני לחיכי" אם אני אהיה ממורמרת, אם תהיה לי ביקורת על כל דבר, אם לא אעלה את החיים שלי על ראש שמחתי.

היא עומדת להקיא. לפתע דדו מגיע.

דדו: נתי?!...
נתי: סופר דוקטור!
דדו: איפה הוא?
נתי: איפה מי?
דדו: אני יודע שאת כאן עם מישהו. (על מישהו בקהל) מי זה, זה? (על מישהו אחר) זה זה?
נתי: אני לבד פה...מה אתה עושה פה?
דדו: למה את לבושה ככה?
נתי: למה אתה לבוש ככה?
דדו: אני באתי להציל אותך.
נתי: (צוחקת) אתה שיכור?
דדו: כן. את?
נתי: לא. (פאזזה) איפה הילדים?

- דדו:** אצל ההורים שלי. מה קרה, נתי? למה ברכת? זה בגלל ה...מה שהיה ברומא? אני כל-כך מצטער שלא סיפרתי-
- נתי:** אני בהריון, דדו... I'm pregnant
- פאזזה*
- דדו:** את בהריון?
- נתי מהנהנת.*
- דדו:** בטוח? עשית בדיקה?
- נתי:** וגם הייתי הבוקר בייעוץ גנטי.
- דדו:** זה הכנס?...?
- נתי:** (מהנהנת) שתיתי יין, זה בטוח נספג.
- דדו:** באיזה שבוע את?
- נתי:** שביעי.
- דדו:** מתי בכלל שכבנו?
- נתי:** לפני שבעה שבועות. מי בכלל חשב שבגילי אני עוד יכולה להיכנס להריון.
- דדו:** זה זרע זה...?
- נתי:** מה נעשה, דדו?! מה אם גם הוא יהיה...זה?
- דדו:** אוטיסט.
- נתי מסתכלת עליו.*
- דדו:** הוא אוטיסט. איתמר ילד יפה ומצחיק וחכם וסקרן ומדען והיפוכונדר ואוטיסט.
- פאזזה*
- נתי:** אתה צדקת. אני לא מקבלת אותו כמו שהוא. הייתי בטוחה שאני אצליח להוציא אותו מהספקטרום (פאזזה) אני אימא גרועה, דדו.
- דדו:** את אימא מדהימה.
- נתי:** זה לא הילד שחלמתי עליו. חלמתי על ילד קל (פאזזה) אני כל הזמן מפחדת מה יהיה אתו...איך הוא יסתדר בחיים... יהיו לו חברה? הוא יעבוד? הוא יתחתן? יעשה ילדים? מה אם גם הילדים שלו יהיו אוטיסטים? מה הוא יעשה כשאנחנו לא נהיה פה?
- דדו:** את לא יכולה לחשוב רחוק כל-כך. גם על נגה אנחנו לא יודעים את כל זה.
- נתי:** נגה היא נורמטיבית, הולכת בתלם.
- דדו:** ואם היא תצטרף לאיזה כת? או תתמכר לסמים? מה אנחנו יודעים?
- נתי:** נגה תסתדר.
- דדו:** גם איתמר יסתדר.
- פאזזה.*

- נתי:** זה חרא דדו, זה פשוט חרא.
- דדו:** למזלך את מדברת עם זה שמלמד איך למצוא בכל חרא את המפתח לשינוי.
- נתי:** או בקיצור, מצואה לתשואה.
- צחקים**
- נתי:** אז איך מוצאים את המפתח המחורבן הזה?
- דדו:** לא יודע. צעד צעד כנראה. אוספים ניצחונות קטנים.
- פאזזה.**
- נתי:** מה נחליט, דדו?
- דדו:** נחליט שלא מחליטים הלילה.
- הם אוחזים ידיים. נתי מסמנת ל"מבקרית" עם המגפון שבקהל.**
- נתי:** את יכולה להגיד את זה שוב בלי הפעמון?
- אישה:** את אימא גרועה!
- דדו:** זה בסדר, אני חושב שהמסר עבר.
- נתי:** ("מבקרית") תודה...
- פאזזה.**
- דדו:** כמה זמן לא היה לנו לילה לבד...
- נתי:** תבדוק רגע מה עם הילדים...
- דדו:** הכול בסדר.
- נתי:** תבדוק אם אימא שלך סימסה או משהו...תבדוק שנייה.
- דדו מביא התיק, מוציא ממנה גלימה.**
- דדו:** שיט.
- נתי:** אוי לא. הגלימה כאן?
- דדו:** שכחתי להביא אותה לאימא שלי.
- נתי:** איתמר בלי גלימה? ואימא שלך לא התקשרה?
- דדו:** (בודק בטלפון) לא.
- נתי:** אתה רוצה להגיד לי שהוא הצליח להירדם בלי הגלימה?
- דדו:** כנראה, כן.
- נתי:** הוא נרדם בלי גלימה! אלוף שלי
- דדו:** גיבור על. הילד גיבור על!
- נתי:** הוא נרדם בלי גלימה, דדו!
- דדו:** את רואה? צעד-צעד.

אפילוג:

דדו לוקח את התיק שלו, מוציא ממנו את המחברת של נגה.

דדו: תראי מה עוד שכחתי...

נתי: (לנגה) אפשר? רק להציץ.

דדו פותח עמוד אקראי, מקריא.

דדו: "היי יומני שלי"

נתי: מתוקה

דדו: "אני ממש עצבנית. איתמר קילל אותי ושוב אבא ואימא ויתרו לו. נמאס לי שמוותרים לו כל הזמן ושמתייחסים רק אליו. היום בחוג דרמה חשבתי שאם היינו עושים הצגה על המשפחה שלי, אז בטוח כל ההצגה הייתה על איתמר ולי היה תפקיד ממש קטן. ואז דמיינתי שאני אומרת לאימא ואבא שאם הם נותנים לי תפקיד כזה קטן, אז לפחות שיתנו לי להגיד את המילה האחרונה".

סוף